

ORKDAL

Jula 2004
54. ÅRGANG

menighetsblad



Julevandring i Orkanger kirke jula 2003



*Så la oss gå
med åpne sinn
som hyrdene til
barnet inn,
med glederstarer
takeke Gud
for miskunnhet
og nådebud*

*Med ønske om God Jul
og Godt Nytt år
til alle bladets lesere!*

Biskop Finn Wagle:

Julekrybben forteller

Adventstid er julekrybbe-tid. Esken med alle figurene er for lengst hentet ned fra loft og skap. Forsiktig har vi pakket dem ut og stilt dem opp, i år som i fjor. Der er krybben med Maria og Josef, sammen med oxen og eselet, ikke langt unna hedersplassen. Der er hyrdene som er kommet inn fra markene utenfor Betlehem med noen sauer.... Der er vismennene fra Østen med sin kamel.... Kanskje har de ennå noen ukers vandring før de er fremme? Men de rekker sikkert frem til Hellig tre konges-dag 6. januar.... Kanskje har vi ventet med å legge barnet på plass i krybben. Adventstid er jo ventetid! Men når julaften kommer, pakkes barnet forsiktig ut og legges på plass der det hører hjemme. Det er jul!



Julekrybben gir et bilde av julen hvor tradisjonen har lagt til nye lag, der hvor evangeliet slutter. Ingen av evangelistene forteller om okse eller esel, men i julekrybben har de en sikker plass. Det er bare å spørre malerkunstens store mestere om den saken. Gå til Rembrandt og Dürer og Bosch og se! Eller lytt til den lovsyngende kirke. Salmen "Et barn er født i Betlehem" tar oss helt tilbake til tidlig middelalder. Her insisteres det på at både oxen og eslet hører med, ja at synet av barnet i krybben også var et syn for dem:

*Men okse der og asen stod
og så den Gud og Herre god. Halleluja!*

Hvorfor okse og esel? Ganske sikkert fordi profeten Jesaja har dyrene med:

*En okse kjenner sin eier,
et esel sin herres krybbe... (kap 1,3)*

Fra Det gamle testamente hentes det dyr til julekrybben som kan gjenkjenne sin eier:
"Men okse der og asen stod og så den Gud og Herre god....."

Okse og esel er altså ikke statister i julekrybbens fortelling. Sammen med hyrder og vismenn inngår de i det tilbedende følge rundt barnet i krybben. Alle gjenkjenner de sin eier. Til sammen er det som de vil fortelle: Julens håp er et håp for hele den verden Gud har skapt.

Dette håp uttrykkes på en slik enkel og grunnleggende måte i Erik Hillestads gjendiktning av salmen vi kjenner som "Glade jul – hellige jul". Hos Hillestad heter det "Stille natt – heilage natt". Det er natten da "Gud gir jorda voni att". Setningen er som skapt for julekrybben! Jorda: Vår vakre, sårbare, truede jord, med mennesker og dyr og alt som lever. "Gud gjev jorda voni att": Med mennesker og dyr i tilbedelse rundt barnet i krybben er det dette julekrybben handler om.

Så kan julenatten komme! Og skulle du befinne deg ved julekrybben den natten, så måtte det være fint å kunne besvare julekrybbens fortelling med noen strofer fra Hillestads salme. Velsignet jul!

*Stille natt – heilage natt!
Gud gjev jorda voni att.
Himlen smiler frå barnet sin munn,
kjem oss nær i ei frelsande stund;
vier Guds framtid til vår.*

Hilsen fra Madagaskar:

I dag skal dere få hilse på et par av vennene våre. Jock Louis er en av dem. Han er en av vaktmennene våre her på Tsarafotra, og han hjelper meg ofte med forskjellige ting.

Jock Louis var gift, og har en sønn på 11 år, som heter Malaza.

To ganger i vinter måtte jeg kjøre Jock Louis og kona til sykehuset, begge gangene var ho gravid, og begge gangene mista ho babyen. De var så ulykkelige begge to, de ønska så veldig å få flere barn, men kona var svak, og ofte syk. Da vi kom tilbake fra påskeferie, fikk vi det triste budskap at kona til Jock Louis var død.

Jock Louis var knust, han var så glad i henne, det var foreldrene hans som hadde gitt ham kona, fortalte han meg, og han hadde aldri villet hatt noen annen kone. Nå var det bare ham og sønnen Malaza,

Etter at kona døde, fikk Jock Louis lov til å ta vakta i porten hver dag fra 6 morgen til 6 om kvelden. Slik kunne han sove hjemme på natta, og Malaza kunne være sammen med ham på jobb før skoletid og i siestaen, og slik greide de to seg alene.



Like før vi skulle reise på sommerferie til Norge, snakka jeg med Jock Louis. Hvordan det gikk med ham? Jo, det gikk bra, men han hadde et problem. Han skulle funnet seg en ny kone, både han og Malaza hadde bruk for det. Han burde finne en i løpet av juli, for da hadde han ferie, og tid til å ordne med slikt. Utfordringa var bare å finne ei som ber, som var snill og som ville ta seg godt av Malaza. Jeg var spent da jeg kom fra ferie, - men jo da, kona var på plass, og alle tre var fornøyde.

En søndag i november banka Jock Louis på døra vår igjen. Jeg så straks at noe var galt, og da han skulle komme fram med ærendet sitt, begynte han å gråte. Etter hvert fikk han forklart at kona hans hadde vært gravid, men på onsdag hadde ho blitt syk, og nå hadde ho abortert. For tredje gang har han mistet en baby før fødselen, og han er så trist, livet er ikke alltid så enkelt. Svært tynn er han blitt den siste tiden også.

Det gjelder forresten flere av våre venner.

Sambatra som er sykepleier på spedalske-sykehuset i Morondava var innom forleden. Mens jeg satt og så på ham, og tenkte, så tynn han er blitt, sa han at han hadde tatt av mange kilo de siste månedene. Pengene strakk ikke til til nok mat for hele familien, og han syntes det var viktigst at barna fikk nok å spise, slik at de kunne være friske og greie skolearbeidet sitt skikkelig. Så lot han heller være å spise noen måltider selv.

Gi oss i dag vårt daglige brød, ber i den norske oversettelsen av Fader Vår. På gassisk heter det Gi oss tilstrekkelig å spise hver dag.

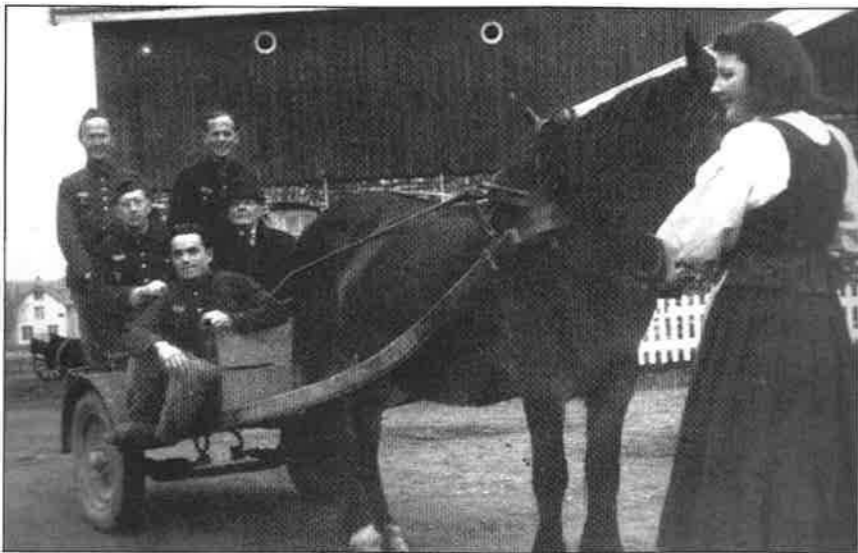
Vi må ofte bøye hodet i skam vi som bor her nede og har så mye, mye mer enn vi trenger, og så mye mer enn de fleste av dem vi omgås. Vi har en lekse å lære for å bli fornøyd med å få tilstrekkelig for dagen, sjøl om vi innser at "tilstrekkelig" for oss alltid vil dreie seg om mer enn ris og laoka (tilbehør til risen) – vi vil nok ha behov for vår norske mat også når vi bor her nede. Og både vi og gasserne vil gjerne kunne kose oss med litt ekstra til jul. Måtte vi bare lære å dele, slik at det kan bli litt ekstra for alle.

God jul ønskes dere fra Guri og Terje Bjørkås.

Jul i fangeleiren

Det var under siste verdenskrigen. Tyskerne hadde bygd en fangeleir bak Orkdal kirke, og dit kom den 22. oktober 1944 266 norske fanger overflyttet fra Grini. Daværende lensmann Anders Grut foreslo at jeg, som CT invalid og ikke kan gå, skulle kjøre posten som kom til fangene. Og jeg skulle også hente kjøkkenavfallet. Lensmannen greide å overbevise tyskerne om at det var helt ufarlig å slippe inn i leiren en mann som ikke kunne komme ut av vogn eller slede ved egen hjelp. Forslaget ble godttatt. Et to-tre meter høyt piggrådgerde omgav leiren, og ved porten stod en vaktstue. En av vakt-mannskapet fulgte med til kjøkkenet når jeg kom. Det var derfor umulig i få gitt pakker direkte til fangene. De som arbeidet på kjøkkenet var fanger, og de hadde tyske vakter med seg over alt hvor de gikk. Alle pakker som kom fra posthuset, måtte leveres på kommandant-kontoret. For å opprette en viss kontakt med fangene, ble det viktig i gjøre seg kjent med kommandanten. Både egg og fløte måtte til for opprettholde dette «bekjentskapet». Jeg hadde melkeleveranse til Orkdal sjukehus og aldersheimen, som ligger ca. sju km heimefra. Når jeg kjørte nedover om morgenen, møtte jeg fangekolonner på vei på vei til arbeidet. Da benyttet enkelte anledningen til å miste et brev i melkevogna. Det kunne være brev til noen i deres familie eller som oftest var det brev til meg om å skrive til fangenes heimer, og be dem sende ting som det var om å gjøre å få. Pakker og brev som hadde et slikt innhold at de ikke måtte komme i tyskernes hender, ble sendt til meg. Min oppgave ble da, så direkte som mulig; å få pakker og brev til rette vedkommende. Når jeg kom inn i leiren, kjørte jeg først til kommandantkontoret med postpakkene, og deretter til kjøkkenet med tomme spann for den påfølgende dag. Jeg hadde mine fast signaler til kokken når det var noe i spannene. Man passet da på å ta spannene inn når ingen så ham. På den måten kom det inn

adskillige pakker og brev. Likeså kunne jeg få inn en del når jeg transporterte skummet melk fra meieriet til leiren. Men en dag gikk det galt. En tysker hadde sett at en av kjøkkenpersonalet tok opp en pakke fra et avfallsspann og meldte dette til kommandanten. Jeg fikk en meget skarp reprimande med advarsel om at det minste forsøk på uregelmessigheter, ville føre til at jeg ble nektet adkomst til leiren. Nå bar det ikke bedre til enn at ganske kort tid etter at dette hendte, mottok jeg en pakke med bønn om at den måtte komme fram til rette vedkommende uten tyskernes viten. Det var den eldste i leiren som skulle ha denne pakken. Jeg hadde aldri sett ham, men jeg visste en del om ham. Jeg hadde brevvekslet en del med hans kone, og fått brev fra ham. Jeg tar med litt av disse brevene. - «min eldste sønn har sittet på Bardufoss i 14 måneder. To sønner er ved fronten i den engelske armé. Tre sønner og to døtre har måttet ta seg over grensen til Sverige. Jeg selv har sittet som fange i et år, har vært i forhør fem ganger og dette er den åttende fangeleiren jeg er i. Vi er blitt transportert som dyr, ja verre enn det. Dyrene får jo vann, men det kunne ikke vi få. Før jeg ble tatt var jeg en velholden gardbruker. Nå har tyskerne tatt fra oss alt vi eide.» Han



nevnte også i samme brev at han snart ble seksti år. Jeg fortalte dette til en av mine døtre, som satte i gang med å bake en riktig stor kake, og jammen kom den fram til fødselsdagsbaket. I takkebrevet, som siden kom, stod det at det hadde blitt holdt brakkefest, og alle hadde fått sin kakebit. De bitene kunne ikke ha vært store! Pakken som kom sendende, måtte jeg ta risken på å få smuglet inn på en eller annen måte. Og etter som fremgangsmåtene ikke lot seg variere synderlig, la jeg den i et tomt avfallsspann. Jeg fikk satt det av ved kjøkkenet, og så var det bare å håpe. Da jeg kom til porten neste dag, fikk jeg beskjed av vaktmannen om å melde meg for kommandanten før jeg kjørte til kjøkkenet. Jeg så dit bort, og fikk øye på et spann jeg syntes å kjenne igjen fra foregående dag. Det for i meg med det samme: I det spannet ligger pakken jeg hadde med meg i går. Jeg har gjort min siste tur til leiren. Kommandanten kom ut og ropte med rutiner stemme på leirasistenten, en lensmann fra ei østlandsbygd. Han var raskt på pletten, rettet seg opp og spurte: - Hva befales? En lengre utredning på tysk skjønte jeg ikke stort av, men tonefall og oppførsel sa meg at det jeg fryktet, hadde ikke hendt. Da lensmannen vendte seg mot meg, og begynte å



forklare, var det følgende problem som var oppstått:

- Kommandanten spør om du kan skaffe ham noen kalkuner til julekvelden. Da kommer en høyere offiser hit på besøk, og han må trakteres med noe ekstra godt. Jeg kunne bare svare at kalkuner finnes ikke i Orkdal, så det visste jeg ingen råd med. - Finnes det høns? Det kunne jeg jo ikke nekte for, og jeg måtte love å gjøre mitt beste for skaffe noen. Jeg kikket bort på spannet som stod ved døren. Gleden over at det sannsynligvis ikke inneboldt pakken fra foregående dag, gjorde meg ganske medgjørlig. Jeg lovte i skaffe både det ene og det andre, endog pent dekketøy. Jeg hadde lenge tenkt å be om at Orkdal misjonskor skulle få komme inn i leiren og syngte for fangene på første juledag, men jeg hadde liten tro på at det nyttet å be om det. Dirigenten for et annet kor i bygda hadde spurt om noe lignende, og jeg visste at han hadde fått blankt avslag. Nå syntes jeg rette øyeblikket var kommet for å gjøre et fremstøt i sakens anledning. Jeg tok mot til meg, forsøkte å fange blikket under skjermen på offiserslua og la i veg: - Jeg har nå lovet å imøtekomme kommandantens ønsker så langt det har vært mulig for meg. Nå har jeg en bønn til kommandanten. Vi har et sangkor her på stedet, fire av mine barn er med der. De vil så gjerne

komme å syngte for fangene første juledag. Han ble meget alvorlig i ansiktet:

- Slikt kan dessverre ikke tillates. - Men nå har jeg lovet kommandanten festmat til sin julemiddag, og når jeg også har lovet å gi en halv ku til fangene og deres voktere til litt ekstra julemat, synes jeg at mitt ønske er meget beskjedent.

Et par øyne opptatt med i se alle andre steder enn på meg, røpet at mannen var på vikende front. Så kom det oppgitt:

- Vel, når det er jul, må noe uorden tillates. Men husk: Alt må skje i ordnede former! Jeg hadde ingen vanskeligheter med å love at denne betingelsen skulle innfries. Det var med lett hjerte jeg svingte ut gjennom leirporten den dagen. Pakken var kommet frem, og misjonskoret skulle få holde julekonsert i fangeleiren første juledag. Jeg la i veg ned til misjonær Anders Hoås, som under krigen bodde i Orkdal.

- Du får melde deg inn som medlem av misjonskoret, Hoås.

- Nei, der har jeg visst ingen ting i gjøre.

- Jo, du skal lese juleevangeliet for fangene på første juledag.

Det gjorde han. Og koret sang. Og skal jeg dømme etter brevene som kom etter at krigen var over, var det mange som fikk et juleminne for livet.

Julekvelden det året var på en

søndag. Da jeg var innom posthuset på lørdag, spurte jeg postmannen om han ville levere ut pakker på søndag, da det sikkert også i løpet av lørdagen ville komme noen pakker som skulle til fangeleiren. Han var mer enn villig til det, og på julekvelden hadde jeg så mange pakker i sleden at det var ikke plass for flere. Så hadde jeg med noen pakker heimefra, i håp om at alle mine venner på kjøkkenet kunne få hver sin.

Dessuten visste jeg om flere fanger som ikke hadde noen å få pakker fra. Alle disse pakkene hadde det samme innhold. Da jeg hadde levert postpakkene ved kommandantens kontor, sa jeg: - Her er noen pakker til noen fanger jeg kjenner. Jeg ville sette pris på om jeg kan få levere dem selv til hver enkelt. Her er en til kommandanten, og jeg garanterer at det er det samme innhold i alle pakker.

Kommandanten kan ta en og undersøke.

Men det gjorde han ikke. Han tok sin pakke og gikk. Og jeg fikk ønske God Jul med et håndtrykk til noen menn, for hvem det var usikkert om de noen gang skulle få feire jul sammen med sine kjære.

Da jeg svingte ut porten, stod en ung, mager tysk soldat og lukket opp. Han kom helt bort til sleden min, og så sa han:

- Mange, mange pakker i dag, Ekli, ingen til meg.

Både stemmen og blikket ba. Her stod denne stakkaren i et fremmed land. Kanskje hadde han ingen som kunne sende ham så mye som en tanke denne julekvelden. Han var jo min fiende. Men hadde jeg så sant hatt noe i den stunden som hadde lignet en julepakke, skulle han fått den. Selv skulle jeg bare kjøre noen kilometer oppover dalen, så var jeg hos mine. Etter den sterke opplevelsen som lå bak meg, kunne den singlende klangen av hestebjella for mine ører lyde som: Julesang - - jubelklang! Han som stod alene igjen ved porten og hørte hestebjella forsvinne i det fjerne, hørte kanskje noe slikt som: Meningsløs ensomhet - - meningsløs ensomhet!

Kilde: Eikli-boka

Konfirmantleir

I oktober hadde vi to leirer for våre konfirmanter på Søvasslia ungdomssenter. Først en leir for de som går på Orkanger ungdomsskole, og så for de som går på Grøtte og Årlivoll. Begge leirene starta torsdag ettermiddag og slutta med gudstjeneste og kirkekafé på søndagen.

Nedenfor kan du se litt av det vi opplevde.



Konsert med Tore Thomassen

Søndag 16. januar kl 17.00

KorAktiv arbeider for fullt med musikalen "Fingeravtrykk". Den skal spilles inn på CD midt i februar. Komponisten Thore Thomassen kommer for å inspirere koret og samtidig ha en konsert søndag ettermiddag. KorAktiv vil også vise fram biter av musikalen. Dette blir en flott konsert for store og små!



Venneglad heter den ene sangen i "Fingeravtrykk". Her er Øystein og Andrea sammen emd to venner i Kroatia desember 2003, da forarbeidet til musikalen ble lagt.

Mongolia 2004

Vil du bli med til Mongolia? Spørsmålet kom fra leder i Teleios Norge, Kjell Aanensen. Han skulle på sin andre tur til Mongolia for å ha undervisning for menighetene, nasjonale arbeidere i bistandsprosjekt og norske utsendinger, misjonærer. Det ble intense opplevelser i 2 1/2 uke.

Våre tema var samhandling, om hvordan vi snakker med hverandre, knyttet til bibelsk undervisning. Evangelisten i Darhan sa at dette er viktig for en ung menighet som vil bygge menighet og vinne nye. Motivasjonen til å lære og tilegne seg ferdigheter var stor. Deltagerne var fra 13 til over 70 år! Vi fikk høre at denne form for kommunikasjonsopplæring og trening er noe nytt i Mongolia. Ikke bare kunnskapen, men holdningen om å behandle andre med respekt opplevdes svært aktuelt. Noe av bakteppet er flere tiår med kommunistisk styresett og kulturpåvirkning.

Min erfaring er at det er mange likheter mellom Mongoleserne og Nordmenn. De er individualister, er gjestfri, og har noe bonnsk nøkternt over seg. I kurssammenheng strevde de med det samme som vi gjør. – Ekstra interessant var det å se paralleller mellom deres nomadekultur og den samiske kulturen. De hører da også til i samme språkgruppe.

Innimellom kurs fikk vi møter med utsendinger fra Norsk Luthersk Misjonssamband (NLM). Den ene var fra Skogn, Anne Ellen Lello. Ho hadde arbeidet trofast i mange år. Ho arbeidet i helseprosjektet og fortalte at i byen Darhan hadde arbeidet ført til at spedbarnsdødeligheten var redusert med 50 %. På fritida var de med og bygget menighet. Menigheten i hovedstaden Ulan Bator er rundt 10 år. Etter en vekstperiode fikk de store problemer. På et tidspunkt var de ikke flere enn at de kunne samles i stua til Anne Ellen Lello. Og den er ikke stor. (Jeg

har vært der!) Men så fikk de ny Mongolsk pastor, og nå er de i god vekst igjen. Stua til Anne Ellen Lello ble for liten. Det sier oss mye om verdien av trofasthet.

Etter 3 intense kurs i 8 dager fikk vi noen dager i nasjonalparken Terelj. Bodde i en mongolsk Gehr (telt), og tilbrakte dagene på hesteryggen. Om natta hadde vi besøk av mus som tasset over gulvet, mens ulven hylte. Jo, det var stemning og en sterk opplevelse i en flott natur.

Men det som gjorde mest inntrykk var møte med menneskene. En dag traff vi en hestegjeter som kom med en flokk hester. Et så mildt og blidt ansikt skal du lete lenge etter. Han var 65 år, fortalte kan med fingerspråk.

Samme dag traff vi to fiskere ved elvebredden. De var begge pastorer. Far og sønn. Farens kone var den første kristne i moderne tid i Mongolia, i 1990! Historien hennes var at ho var sjuk og søkte hjelp mange steder. Så ble ho møtt av Legens lege, Jesus. Ho var nå bibelskolerektor på den skolen NLM samarbeider med. Det ble et svært spennende møte. "De fattige har en spesiell plass i Guds hjerte, sier pappa pastor, "samtidig har vi en visjon om å nå de som har innflytelse i samfunnet. Derfor spiller jeg ishockey og fotball med generaler". "Jeg har etablert en menighet i sentrum", sier sønnen, "vi ønsker å rekruttere advokater og andre i høyere stillinger". "Vi satser på familievekkelse", sier far. "Vi må nå idrettsfolk", fortsetter han,



På besøk i Mongolsk gehr.

"også må det ikke være slik at folk blir lokket av penger for å bli kristne. Det blir feil. Først tjeneste – så velsignelse!" Det kommer som en stri strøm, lik elva like ved. Sønnen smiler forklarende: "Min far har pastorfeber!" Og far avslutter: "Har dere en visjon, ta kontakt med oss!" Intensiteten spruta, men på spørsmål om å få et bilde blir tonen mer lunka. Vi ante at de hadde hatt erfaring av å ha blitt utnyttet eller misbrukt. Tyske misjonærer hadde gjort uviselige ting, forstod vi. Vi fikk ta bilde, hvis en av oss fra Norge ble med på bildet. Så stod vi der 3 personer. Han fra Norge noe høyere av vekst, men vi var fullt ut likeverdige.

Sverre Solberg



Kursledere og deltagere i Darhan.

Sjelesorgkurs på Svorkmo



«Ta vare på deg selv og andre –»

I februar 04 avholdt Normisjon Svorkmo et helgekurs med denne tittelen på Svorkmo

misjonshus. Sjelesørger og diakonikonsulent Sigmund Danielsen fra Normisjon region Øst holdt da et spennende og utfordrende kurs om sjelesorg. Det var 40-50 deltagere på dette kurset, og det kom frem et ønske om et oppfølgende kurs.

Vi tar nå oppfordringen og kjører del 2 av kurset første helga i mars 05. Hovedtittelen er den samme: "Ta vare på deg selv og andre!"

Sigmund Danielsen kommer imidlertid til å konsentrere seg om temaene: *Utbrendhet, selvbilde/selvtillit og kommunikasjon*. Dette er temaer som har mye med hverandre å gjøre, og som er svært aktuelt i vårt møte med andre og ikke minst i forhold til oss selv.

Programmet blir som følger:
Fredag 4.mars: kl 19-22:
Utbrendhet

Lørdag 5.mars: kl 10-12:
Selvbilde / selvtillit

kl 12-15: Kommunikasjon

Vi håper at de fleste som deltok på kurs 1 kommer igjen på kurs 2. (Det er likevel ikke et krav for å melde seg på kurs 2 at man har deltatt på kurs 2.)

Prisen blir kr 350 pr deltager. Hvis du ikke deltok på kurs 1 blir det kr 30 ekstra for kurspermen.

Påmelding til Jan Arild Dahl tlf 72484273 eller Astrid Moen Fagerli tlf 72489374 innen 25.februar.

Nye dirigenter i Join Us

I begynnelsen av oktober fikk vi nye dirigenter i Join Us. To livsglade ungdommer som studerer musikk og bor i Trondheim: Marie Frengen, 22 år, fra Fosen og Ingeborg Brun, 22 år, fra Molde.

Da vi spurte Marie i vår, kunne hun ikke ta på seg oppgaven. Men da utfordringen kom i høst, ville hun prøve sammen med ei venninne.

På spørsmål om hvordan de synes det går, svarer de begge at de synes det er kjempeartig. Bilturene tilbake til Trondheim går fort. Da snakker de om hvordan øvelsene var og gleder seg over de flotte ungdommene.

De sa ja til å dirigere Join Us fordi de ønsker å være med å utvikle Join Us som kor og som "motor" i ungdomsmiljøet i Orkdalsområdet. Det er mange flott ungdommer med mange muligheter. Vi håper at enda flere skal føle seg heime i koret og få oppleve seg inkludert i et kristent fellesskap.

Vi tror koret skal bli bra i år. Og så musikalen da! Den har vi store forventninger til.

Har noen av leserne lyst til å gi økonomisk støtte til Join Us, kan pengene settes inn på Join Us sin konto nr: 427003184434



En hilsen og takk

Min siste arbeidsdag som klokker var den 12.november. Jeg må innrømme det, at det var litt vemodig og rart, å skulle forlate dere. Jeg har jobbet her i 8 år, og det har vært rike år for meg. Jeg har opplevd mye, både i sorg og glede. Flotte arbeidskollegaer har gitt meg nye utfordringer, oppmuntret og støttet meg hele veien. Og jeg har lært mye underveis, som jeg vil ta med meg videre på veien. Jeg tenker tilbake med glede på alle stabsturene. Det tror jeg er veldig viktig for fellesskapet. Fortsett med det!

Jeg har mange gode minner fra alle menighetene jeg har jobbet i. Møte med barn, ungdom og voksne, i forskjellige sammenhenger. Så for meg har det vært en meningsfull jobb.

Så med dette vil jeg takke for meg! Og jeg ønsker dere alle, alt godt for julen og det nye året!

*Mitt hjerte alltid vanker i Jesu føderom,
Der samles mine tanker som i sin hovedsum.
Der er min lengsel hjemme,
der er min tro sin skatt;
Jeg kan deg aldri glemme, velsignet julenatt!*



Ingrid Husdal

Til Hong Kong

I november var eg på to vekers studietur til Hong Kong. I dag er Hong Kong ein del av Kina, sjølv om det har eige styresett. Denne Kinareisa tar ca. 25 timar, og ein blir nokså døgnvill når ein må stille klokka 7 timar fram når ein flyg austover til Hong Kong. Likevel skulle ingen fått meg til å tru da eg gjekk på barneskulen i Rindal for snart 50 år sia at eg skulle komme til å reise til Kina på 25 timar på mine gamle dagar!

Vi var 28 prestar frå heile Norge som reiste saman, og vi hadde også ein invitasjon til å komme inn i Kina og besøke eit teologisk fakultet der eit par dagar. Vi vart sjølvsagt svært skuffa da vi vart nekta visum og slapp ikkje inn i Kina. Dette lærte oss at Kina heller ikkje i dag er eit ope land der kven som helst kan få sleppe inn. Ei gruppe norske prestar vart altså vurdert som farlege, og det er jo ei erfaring vi kan ta med oss. Men eigentleg har vi vel berre oss sjølve å takke fordi vi ikkje søkte om å få visum i god tid på førehand.

Men vi fekk eit interessant møte med Hong Kong og kinesarane der. Kyrkjeleiarane i Hong Kong kunne også fortelje oss om situasjonen for dei kristne inne i Kina.

Livet i Hong Kong.

95 % av folket i Hong Kong er kinesarar. Vi har hørt om flyktningeleirane der på 50-60-talet. Etter Public Housing – programmet var gjennomført, bur dei fleste i store høgghus. Blokkane har 30-40 etasjar – den høgaste har 88! Vi kan berre tenke oss kva slags familieliv det kan bli når begge foreldra arbeider lange arbeidsdagar og ungane blir passa av filippinske hushjelpere. "6,5 minuttts pappa" var eit begrep som sa noko om gjennomsnittstida ein far hadde saman med barna sine i døgnet! Prestane fortalde om store familieproblem og mange skilsmisser.

Buddhisme.

Vi besøkte fire Buddha- tempel og alle var godt besøkt. Folk kom og knelte og bad om hjelp til sitt liv. Dei rista på pinnar i ei eske, og når ein pinne datt ut, så kunne ein tempelrådgjevar forklare kva for eit svar gudane gav på bønna di. Det var ofte folkelege bønner om å få vite kva som vil skje med meg i framtida som vart bedne, forklarte våre guidar. Men det gjorde inntrykk å sjå moderne, velklede folk komme frå butikken og inn i buddha-templet med middagsmaten dei hadde kjøpt. Så

bad dei gudane velsigne maten før dei gjekk heim og laga i stand middag.

Kyrkjelivet i Hong Kong.

To søndagar var vi på gudstenester der. Mykje folk i kyrkjene, og i den eine kyrkja eg var, var det sju gudstenester den søndagen. Ulike typar gudstenester, og gudstenester på ulike språk: engelsk, kinesisk og filippinsk. Alle som var på gudsteneste for første gong,

vart invitert til kyrkjelunsj i menighetshuset etter gudstena! Kyrkjene dreiv skular og hadde eit nokså godt utbygd sosialt hjelpearbeid i bydelane.

Prestane hadde mykje sjelesorg. **Dei kristne i Kina.**

Men det er inne i Kina at kyrkja veks! Etter 50 år der religion var tabu, viser det seg at den kristne kyrkja har overlevd og at ho har stor livskraft i seg. Kanskje er det 30 millionar kristne i Kina. Eit svimlande tal, men det bur 1,2 milliardar menneske i Kina! Men kyrkja veks. Tre frå gruppa vår fekk bli med ein prest på preiketure inn i Kina eit par dagar. Dei var med på to gudstenester ein søndagsmorgon i same kyrkja. Det var fullt hus med 1300 menneske på begge.

Tao Fung Shan.

Vi budde på det vakre misjonssentret på fjellet inne i Hong Kong som

Buddhistmisjonen eig. I dag heiter vel organisasjonen Aeropagos. Tao Fung Shan betyr: Fjellet der Kristusvinden bles. Det var spennande å sjå korset plasert i lotusblomsteren i kapellet der på fjellet. I Buddha-templa såg vi Buddha-figurar som var plasserte oppe i lotusblomster. Det er mange Kristustruande kinesarar i Hong Kong, og dei kan lett komme seg inn i Kina for å besøke venner og slekt der. Kyrkjene i Hong Kong sender ut mange misjonærer både inn i Kina og til mange andre asiatiske land.

Det var interessant å oppleve Hong Kong. Det gjekk godt an å ete kinamat med pinnar desse dagane. Det var interessant å sjå ei slik satsing på kollektiv-trafikk at eg kunne reise dit eg ville for to kroner. Det store folkehavet av kinesarar gjorde inntrykk. Kva blir framtida for dette folket?

Birger Foseide

SLEKTERS GANG

Døpte



Orkdal

17.10 Hanna Ustad
Kine Dyrseth
24.10 Jon Oskar Salberg
28.11 Mattias Elstad Andersen
døpt i Meldal kirke
Martin Aunemo
Daniel Håheim Ovesen

Orkanger

31.10 Ylva Kristin Teigseth Grødal
Simen Evjen
07.11 Martine Landrø Monsen
Mathias Johansen

Orkland

24.10 Kine Ranøien
28.11 Hallvard Asbøll

Geitastrand

17.10 Mari Bye Solstad
Olve Tungen

Vigde



Orkdal

04.09 Hege Solem og Arild Tyvand
Sandal
25.09 Bjørg Dalseth og Harald
Nymoen, Ålesund
(på Kirkekontoret)

Døde



Orkanger

01.10 Anna N Røhmesmo, f 1913
10.10 Ansgar Lundquist, f 1924
13.10 Lorentz Østlyng Wormdahl,
f 1921
19.11 Anne Schei, f 1908

Orkdal

04.10 Ivar Aune, f 1931
05.10 Karen Melby, f 1925
09.10 Lilli Ann Sunde, f 1954
10.10 Mary Kolvik, f 1927
(i St. Olavs sykehuskapell)
18.10 Eli Bjørkli Kjønl, f 1944
25.10 Olaug Sivertsen, f 1913
28.10 Eli Krogshus Mehli, f 1941
(i Havstein kirke)

Det skjer –

Desember

28.des	Julefest, Fannrem	Orkdal menighetshus
29.des kl 16.00	Juletreffest, Orkanger	Orkanger Menighetshus
29.des kl 18.00	Julefest, Svorkmo	Svorkmo Misjonshus
30.des kl 19.30	Juletreffest, Normisjonen	Stokkhaugen

Januar

3. januar kl 11.00 (mandag)	Juletreffest	Orkdal Menighetshus
3.jan kl 17.30	Juletreffest	Stokkhaugen
4.januar kl 18.00	Julefest, Korvettene Svorkmo	Svorkmo Misjonshus
6. januar kl 18.00	Etterjulsfest, Ork. misj.for.	Orkanger Menighetshus
7.jan kl 20.00	Nattkafé	Orkdal Menighetshus
9.jan kl 17.30	Søndagssamling.	Orkdal menighetshus
10. jan kl 17.30	Simen	Orkdal menighetshus
11. jan. kl 18.00	Korvettene Orkanger	Orkanger menighetshus
13.jan kl 18.15	Join Us , første øvelse e. jul	Orkdal menighetshus
16.jan.	Konsert KorAktiv og Thore Thomasen	
17.januar	Årsmøte Vårliv	
19.januar	Årsmøte Normisjonen, Svorkmo	Svorkmo Misjonshus
24. jan. kl 19.30	Årsmøte Normisjon Ork/Fannr.	Orkanger menigh.hus
31. jan kl 17.30	Simen	Orkdal menighetshus

Februar

9 febr.	Møte, NORMISJON	Svorkmo Misjonshus
13.febr kl 17.30	Søndagssamling	Orkdal Menighetshus
21. febr kl 17.30	Simen	Orkdal menighetshus
3. januar kl 11.00 (mandag)	Juletreffest	Orkdal Menighetshus
10. jan kl 17.30	Simen	Orkdal menighetshus
31. jan kl 17.30	Simen	Orkdal menighetshus
21. febr kl 17.30	Simen	Orkdal menighetshus

Pål Ove Lilleberg

rekner med å komme tilbake til delvis tjeneste fra 10. januar 2005.

Takk til Ingrid

Klokker Ingrid Husdal har avsluttet sin tjeneste i Orkdal og vi vil benytte anledningen til å takke for alt arbeid hun har gjort for menighetslivet i prestegjeldet og i Geitastrand menighet spesielt. Vi ønsker også lykke til med nye utfordringer. Samtidig vil vi ønske Heidi Bjørkås Ljøkjel velkommen som ny klokker i Orkdal.
Finn Karlsen, kirkeverge

Ny prestevikar i Orkdal.

Oddbjørn Stjern er ansatt som prestevikar i Orkdal prosti. Hovedsakelig vil han arbeide i Orkdal prestegjeld. Oddbjørn Stjern bor i Børsa. Han har tidligere vært kretssekretær i Den Norske Israelsmisjon. Fram til oktober 2004 arbeidet han i Orkdal Begravelsesbyrå.
Menighetsbladet ønsker Oddbjørn Stjern velkommen som prestevikar i Orkdal!

01.11 Solveig Tveiten Langtind,
f 1947

02.11 Ane Øien, f 1900

08.11 Morten Almli, f 1953

09.11 Sofie Husby, f 1921

Geitastrand

12.10 Magda Annie Husdal, f 1920

Orkland

19.11 Solveig Valstad, f 1915

Jeg vil takke Orkland menighet for sangboka jeg fikk på min 75 årsdag. Hjertelig takk.
Guri Asbøll

Til Orkanger Menighet
Hjertelig takk for blomstene jeg fikk til 85 - årsdagen min!
Hilsen Oddveig Sødahl

Forming - Hobby
Formingsmateriell - Leker -
Kontorrekvisita
Tlf. 72 48 10 57

MAGNE STAVELI & Co.
Orkanger - Tlf. 72 48 00 65

Orkdal Skrift- og Steinhuggeri
Gravmonumenter / Inskripsjoner / oppussing
Jostein Høivik, Dikkesveien 1, 7320 Fannrem - Tlf. 72 48 50 10

Orkanger Kjemiske Renseri
ORKEDALSVIEIN 28B

ADVOKAT OLA FOSSVOLL
Medlem av Den Norske Advokatforening
Orkedalsveien 31, 7300 Orkanger
Tlf. 72 47 99 80 - Fax. 72 47 99 81

EL-KONTAKT AS
Alt i elektroinstallasjoner
7320 FANNREM. ☎ 72 48 54 84

Norgården

Toyota Hell Bil
Fornuft & følelser
Trondheimveien 13 - 7300 Orkanger - Tlf. 982 94 960

Orkdal Begravelsesbyrå AS
Kontor med utstilling av gravmonument i Fannrem sentrum.
Tlf. 72 48 56 41

Orkanger Parfymeri AS
Tlf. 72 48 02 44 - Fax. 72 48 81 10 - Orkanger

ORKDAL FARGE OG INTERIØR
Tlf. 72 48 03 57

Orkdal Bil AS
Bårdshaug Vest
7300 Orkanger

Orkdal Varme & Sanitær A.S.
Fannrem - Tlf. 72 48 53 93

ORKDAL SPAREBANK

Orkla Exolon
7301 ORKANGER

CHRONO Orkanger
Orkanger Ur og Gull A/S - OTI-Senteret - Tlf 72 48 78 90

Støtt våre annonsører!
De støtter oss!

Arne K. Mo Match
MO MARKED - FANNREM TLF 72 48 58 11

MØBELRINGEN
Skaper trivsel!

Gullsmed RØHME
Tlf. 72 48 01 91 - Orkanger sentrum

Fannrem Farvehandel A.S.
Gulvbelegg, tepper, maling, gardiner
Tlf. 72 48 53 32

Orkla Helseartikler a.s.
Tlf. 72 48 16 00 - Orkanger

BJØRNSTAD BIL AS
7320 FANNREM
Telefon: 72466990

Orkedalsveien 67, 7300 Orkanger, tlf 72 48 22 50
Størseth Ur-Optikk

Gjølme Sementvarefabrikk AS
Tlf. 72 48 03 93

Orkel

coop orkla

Begravelsesbyrå Høivik
TLF 72 48 50 60 - 7320 FANNREM

Orkdal Malerforretning A.s
Tlf. 72 48 54 90

Advokatene Mjones
Evsjensv. 3, 7300 Orkanger
Telefon 72 48 17 00

Støtt våre annonsører!
De støtter oss!

GULL & FUNN

MENIGHETSDATA

VAKTHAVENDE PREST
Tlf. 92 84 44 81

ORKDAL KIRKEKONTOR

Åpningstider

Mandag - fredag kl. 9 - 15

Prestene:

Tirsdag - fredag kl. 10 - 12

Adresse

Blomstervegen, 7320 Fannrem

E-post

post@orkdalsmenighetene.no

Internett/hjemmeside

www.orkdalsmenighetene.no

Telefoner

Kontoret.....	72 47 97 50
Telefax.....	72 47 97 58
Den Gode Hyrdes kapell.....	72 48 06 71
Moe kirke.....	72 48 44 80
Orkdal kirke.....	72 48 51 06

Ansatte

Kirkeverge Karlsen.....	92 84 44 80
Prost Foseide.....	72 48 51 42
Kapellan Lilleberg.....	72 48 10 44
Kapellan Rugland.....	72 48 19 84
Prostiprest Andersen.....	90 63 17 24
Diakon Solberg.....	72 48 57 86
Organistene Wrobel.....	72 48 55 84
Kateket Ølstørn.....	72 48 16 88

Prosjektmedarb. Grete Røddesnes

Sekretær Margit Sødal

Sekretær Geir Olav Valstad

Klokker Brage Fagerli

Klokker Heidi Ljøkjel

Kirketjener Britt Spjøtvold

Kirketjener Herold Jakobsen

MENIGHETSRADENE

Orkdal menighetsråd

Leder: Kjell Arne Gangås

Orkanger menighetsråd

Leder: Karl Olav Karlsen

Orkland menighetsråd

Leder: Einar Kristiansen

Geitastrand menighetsråd

Leder: Kjell Andersen

ORKDAL MENIGHETSBLAD

Utgis av menighetsrådene i Orkdal.

Ansv.red: Kapellan Pål Ove Lilleberg

Adresse vedr. redaksjon

ekspedisjon og økonomi:

Orkdal menighetsblad

Orkdal kirkekontor

7320 Fannrem

Konto: 4270 31 20010

Ekspedisjon:

Bjarne Halsteinli, Stokkhaugen

Trykk:

Fagerli Offset AS

Svorkmo - Tlf 72 48 44 40

E-post: offsas@online.no

B-blad FULLDISTRIBUSJON

RETURADRESSE:

Orkdal Kirkekontor, 7320 Fannrem

- vi går i kirka

Fredag 17. des.

Moe kirke kl 19

Vi synger jula inn. Orkdal blandakor og Orkland mannskor. Andakt v/ prost Birger Foseide.

Orkanger kirke kl 19

Vi synger jula inn. Orklang og elever ved Orkdal kulturskole. Andakt v/ prestevikar Tormod Hagen.

19. des. – 4. s. i advent

Orkdal helsetun kl. 11

Nattverd gudstjeneste ved prestevikar Tormod Hagen.

Orkdal kirke kl. 19

Vi synger jula inn. Orkdal pensjonistkor og andre. Prost Birger Foseide. Geitastrand kirke kl 19: Vi synger jula inn. Orkdal Blandakor. Andakt ved Kjell Andersen.

Julekvelden – 24. des.

Orkanger kirke kl 15

Familiegudstjeneste ved prostiprest Kjell Andersen

Orkanger kirke kl. 1615

Familiegudstjeneste ved prostiprest Kjell Andersen

Orkdal kirke kl. 16

Familiegudstjeneste ved prost Birger Foseide. Orkdal barnespel, KorAktiv og konfirmanter deltar.

Moe kirke kl. 16

Familiegudstjeneste ved kapellan Åse Rugland. Famklang deltar.

1. juledag – 25. des.

Moe kirke kl 11

Høytidsgudstjeneste ved prostiprest Kjell Andersen.

Orkdal kirke kl 11

Høytidsgudstjeneste ved prost Birger Foseide.

Orkanger kirke kl 13

Høytidsgudstjeneste ved prost Birger Foseide.

Geitastrand kirke kl 13

Høytidsgudstjeneste ved prostiprest Kjell Andersen

Nyårskvelden – 31. des.

Moe kirke kl. 18

Gudstjeneste ved årsskiftet. Prostiprest Kjell Andersen. Nattverd.

Orkdal kirke kl. 18

Gudstjeneste ved årsskiftet .Prost Birger Foseide

Orkanger kirke kl. 18

Konsert. Prestevikar Tormod Hagen .

2005

Nyårsdag – 1. januar.

Ingen gudstjenester i Orkdal.

2. jan. – Kristi åpenbaringsdag

Orkdal helsetun kl 11

Nattverd gudstjeneste v/ prost Birger Foseide

Orkanger pensjonistsenter kl. 16

Nattverd gudstjeneste v/ prostiprest Kjell Andersen.

9. jan.- 1. s. e. Kr. åpenbaringsdag

Orkdal kirke kl 11

Høymesse ved prostiprest Kjell Andersen. Nattverd

Orkanger kirke kl 11

Høymesse ved prost Birger Foseide, Nattverd.

Moe kirke kl. 19

Kveldsmesse v/ prestevikar Oddbjørn Stjern. Nattverd.

16. jan.- Vingårdssøndagen

Stokkhaugen Bedehus kl 11

Gudstjeneste ved prestevikar Oddbjørn Stjern

Moe kirke kl 11

Høymesse v/ prostiprest Kjell Andersen

23. jan.- Såmannssøndagen

Geitastrand kirke kl. 11:

Høymesse ved prestevikar Oddbjørn Stjern. Nattverd.

Orkdal menighetshus kl. 1730

Familiegudstjeneste ved prost Birger Foseide. Nattverd. Ettermiddagskaffe.

Orkanger kirke kl 11

Gudstjeneste med misjonspreg ved kapellan Åpl Ove Lilleberg.

30. jan. – Kristi forklaringsdag

Orkdal kirke kl 11

Høymesse ved prestevikar Oddbjørn Stjern. Nattverd.

Hoston kl 11

Gudstjeneste ved prostiprest Kjell Andersen

6. feb. – søndag før faste

Orkdal kirke kl. 19

Thomasmesse. Nattverd, Prost Birger

Foseide

Orkanger kirke kl 11

Familiegudstjeneste ved prostiprest Kjell Andersen.

Moe kirke kl. 11

Familiegudstjeneste ved prestevikar Oddbjørn Stjern

Onsdag 9. feb. – Askeonsdag.

Orkdal kirke kl. 19

Vi går inn i fastetida. Kveldsmesse med nattverd. Prost Birger Foseide

13. feb. – 1. s. i faste

Orkdal kirke kl. 11

Høymesse ved prestevikar Oddbjørn Stjern.

Orkanger kirke kl. 11

Høymesse ved prost Birger Foseide.. Nattverd.

Geitastrand kirke kl. 17

Familiegudstjeneste ved kapellan Pål Ove Lilleberg.

20. feb. – 2. s. i faste

Orkdal kirke kl. 11

Høymesse ved prostiprest Kjell Andersen

Moe kirke kl. 11

Høymesse ved prost Birger Foseide. Nattverd.

27. feb.- 3. s. i faste

Ulvåsen kl. 11: Sportsandakt ved kapellan Pål Ove Lilleberg.

6. mars – 4. s. i faste

Orkdal kirke kl. 11

Høymesse ved prost Birger Foseide. Nattverd.

Orkanger kirke kl. 11

Høymesse ved prestevikar Oddbjørn Stjern. Nattverd.

Moe kirke kl. 11

Gudstjeneste i forbindelse med Normisjonshelg. Prostiprest Kjell Andersen. Nattverd.

Søvasskjølen fjellkirke kl. 12

Gudstjeneste

12. mars

Orkdal kirke kl 19

Gospelgudst. med Join Us og Sygna

13. mars – Maria Budskapsdag

Orkdal kirke kl. 11: Visitasgudstjeneste ved biskop Finn Wagle, menigh. prester m.fl. Ungd.koret Join Us delat. Nattverd

Helgevakt

Vakthavende prest treffes på tlf.
92 84 44 81